www.tamilarangam.net

தமிழ் தளிர்க்க தாமுருகும் தவப்புதல்வர்கள் வரிசையிலே.......

மாவீரன் மேஜர் பிரசாத்

கந்தசாமி முரளிதரன் (வேவி, முரளி, பிரசாத், குண்டப்பா, அப்பா - மூளாய்)

3 ம் ஆண்டு நினைவலைகள்

தமிழ் மண்ணில் உதயம்

18.09.1962

தமிழ் மக்களின் இதயம்

06.02.1988

மூளாயின் முதற்புலி வட்டுக்கோட்டையின் வரிப்புலி - இவன்
பிளேன் ஏறி பிராங் உழைத்து ஏழால் பெருக்காமல் - தமிழ்ஈழ
நாட்டிற்காய் நஞ்சுடனே உருகிவிட்டான் - இந்திய
ஏவல்களின் எட்டப்ப சூழ்ச்சியினால் எமைப் பிரிந்துவிட்டான்.

இன்றுவரை இரண்டாயிரம் இதயங்களை இழந்துவிட்டோம்
இனியும் ஏன் தாமதம் இயன்றதை ஈயுங்கள் - நாம்
விடுதலைப் புலிகள் போல் போர் தான் புரியவில்லை - களத்தில்
போராடும் அவர்களுக்கு ஆதரவையேனும் அன்புடன் அனுப்பிடுவோம்.

நண்பர்கள் பிரான்ஸ்

' உன் போன்றோரின்........ இறப்புகளின் பின்னணியில் இந்தியப்படை வெளியேறும் சாவுகளின் மேட்டில் - ஒரு சரித்திரம் உருவாகும்.'

மேஜர் பிரசாத் நினைவாக அன்றொரு நாள் 'சுதந்திரப்பறைவகள்' பாடி வைத்த கவிதை இது. இன்று இந்தியப்படைகள் முற்றாக வெளியேறிய நிலையில் இந்தக்கவிதையும் ஒரு முத்தாய்ப்பாக அமைந்துள்ளது.

வட்டுக்கோட்டை யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியில் உயர்தர வகுப்பில் கல்வி கற்றுக்கொண்டிருந்த கந்தசாமி முரளிதரன் என்ற மாணவனை 1983ம் ஆண்டு யூலை கலவரம் ஆழமாக சிந்திக்க வைத்தது. கல்வியிலும் விளையாட்டிலும் அபார திறமை பெற்று விளங்கிய முரளிதரன் இனப்பற்றும், மொழிப்பற்றும் மேலிட்டமையால் தன்னையும் ஒரு போராளியாக்க விரும்பினான். இலட்சியப்பற்றும், தியாக உள்ளமும், உறுதியும் கொண்ட விடுதலைப் புலிகளின் பாசறை அவனுக்குப் பயிற்சிக் களமாயிற்று.

'The Battles of the Trafelquar and water - loo were won on the playing field of Eton and Harrow.'

என்பது ஒரு பிரபலம் பெற்ற ஆங்கில பழமொழி. அதாவது ஆங்கிலேயர்கள் நெப்போலியன் என்ற மாபெரும் வீரனைத் தோற்கடித்த வரலாற்றுப் புகழ்பெற்ற Eton and Harrow என்ற இரண்டு கல்லூரிகளின் விளையாட்டு மைதானத்தில் அவர்கள் அனுபவ முத்திரைகளின் வெளிப்பாடாக நிகழ்ந்தது என்பது இதன் பொருளாகும். நெப்போலியனை 1805ல் தளபதி நெல்சனும் 1815ல் தளபதி வெலிங்டனும் இரண்டு தடவை தோற்கடித்தனர்.

இதே போல விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்திலும் பாடசாலை நாட்களில் கல்வியிலும் விளையாட்டுத்துறையிலும் மிகுந்த ஈடுபாடு காட்டிய மாணவர்கள் பின்னர் போராட்டக் களத்தில் முன்னணிப் போராளிகளாக விளங்கியுள்ளார்கள். யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரியில் விளையாட்டிலும் கல்வியிலும் தலைசிறந்த மாணவர்களாக பொன்னம்மான், ராதா, கேடில்ஸ், திலீபன், காண்டீபன் போன்ற போராளிகள் வகுப்பறையிலும் கல்லூரி விளையாட்டு மைதானத்திலும் முன்னணியில் திகழ்ந்தது போல விடுதலைப் புலிகளின் பாசறையிலும் எதிரியுடனான மோதலில் போர்க்களத்திலும் முன்னணி வியூகத்தில் இடம் பிடித்துக் கொண்டனர். யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியின் புகழ் பெற்ற அதிபரான 'பிக்னல்' ஞாபகார்த்த விளையாட்டு மைதானம் மேஜர் பிரசாத்திற்கு இத்தகைய அனுபவ முத்திரைகளின் பின்தளமாயிற்று.

தமிழ் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

www.tamilarangam.net

பாசறையில் பயிற்சி

விடுதலைப் புலிகளின் அணியில் இணைந்து கொண்டு இராணுவப் பாசறை ஒன்றில் சிறப்பான முறையில் இராணுவப் பயிற்சியை முடித்துக்கொண்டு தாயகம் திரும்பிய பிரசாத் பிரதேச ரீதியாக பல இடங்களிலும் அமைக்கப்பட்டு இருந்த இராணுவப் பயிற்சிக் கூடங்களில் போராளிகளுக்குப் பயிற்சி கொடுக்கும் பொறுப்பில் அமர்த்தப்பட்டான். அவன் பெற்றிருந்த இராணுவப்பயிற்சியும் ஆயுதங்களை கையாள்வதில் அவனுக்கு இருந்த அறிவும் ஒருமுகப்பட்டமையால் அவனால் பயிற்சி அளிக்கப்பட்ட பலர் உயிர்த்துடிப்பும் உத்வேகமும் ஆற்றலும் திறமையும் பெற்ற போராளிகளாக பரிணாமம் பெற்றனர்.

சுழிபுரத்தில் பிரசாத்

1984 ஆம் ஆண்டுகாலப் பகுதியில் புளொட் சதிகாரக் கும்பலின் அடாவடித்தனங்கள் சுழிபுரம் பகுதியில் வாழ்ந்த மக்களைக் கொடுமைக்குள்ளாக்கிக் கொண்டிருந்தன. விடுதலைப் புலிகளின் பாசறையில் முதலில் களப்பலியான லெப். சங்கரின் (சத்தியநாதன் - கம்பர்மலை) இரண்டாம் ஆண்டு நினைவு அஞ்சலிப் பிரசுரம் ஒன்றை ஒட்டுவதற்காக இப்பகுதிக்குச் சென்ற ஆறு போராளிகள் புளொட் சதிகாரக் கும்பலால் துடிக்கத் துடிக்க வெட்டிக் கொல்லப்பட்டு சுழிபுரம் காட்டுப் பகுதியில் புதைக்கப்பட்டனர்.

இக்கோரக் கொலை நிகழ்வுகளின் பின்னர் இச்சதிக்காரக் கும்பலின் நோக்கங்களைப் புரிந்து கொண்ட மக்கள் இவர்களை இப்பகுதியிலிருந்து இனம்கண்டு ஒதுங்கத் தொடங்கினர். இக்கொலைவெறிப் பயங்கரவாதிகளிடமிருந்து அந்நியப்பட்ட மக்கள் விடுதலைப் போராட்டத்தினின்றும் அந்நியப்படாத வகையில் அவர்களைப் போராட்டத்துக்குள் உள்வாங்க வேண்டிய தேவை இருந்தது. இக்கால கட்டத்தில் சுழிபுரப் பகுதியில் வாழ்ந்து மக்களைப் போராட்டத்தினால் அணிதிரட்டி அவர்களுக்கு ஒரு சரியான புரட்சிகர தலைமையை பிரசாத் கொடுத்தான். வட்டுக்கோட்டைத் தொகுதியில் விடுதலைப்புலிகள் என்ற விதை வேரூன்றி விருட்சமாக வளர்ந்து விடுதலை அபிமானிகளுக்கு நிழல் கொடுத்தது என்றால் அதற்கு முதுகெலும்பாக நின்று உழைத்தவன் பிரசாத் என்று ஒருமுறை தியாகி திலீபன் குறிப்பிட்டார். 1986 ஆம் ஆண்டுடளவில் பிரசாத் வட்டுக்கோட்டைப்பகுதி பிரதேச பொறுப்பாளனாக நியமிக்கப்பட்டான். பிரதேச பொறுப்பாளனாக நியமிக்கப்பட்ட பிரசாத் அரசியல் வேலைகளை முழுமையாகவும் திறமையாகவும் செய்து வந்தான்.

பிரசாத் மேற்கொண்ட ஆராய்ச்சிகள்

மேஜர் பிரசாத் தனது பிரதேசத்தின் சமூக நிலமைகள், பொருளாதார வளங்கள், கல்வி வளர்ச்சிக்கான ஆதார தேவைகள் என்பன தொடர்பாக பல ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு அவை பற்றிய பூரண அறிவை பெற்றுக் கொண்டான். ஒரு சமூகத்தின் அபிவிருத்திக்கு அந்தச் சமூகத்தின் அரசியல், சமூக, பொருளாதார, கல்வி வளர்ச்சி சம்பந்தமான பூரண தெளிவும் அறிவும் இருக்க வேண்டும். இத்தகைய கட்டுமானங்களை பிரசாத் தெளிவாகப் புரிந்துகொண்டுதான் திட்டங்களை வகுத்தான். சிறப்பான தலைமைத்துவத்தையும் மக்ககளுக்கு வழங்கினான்.

இவனிடம் காணப்பட்ட இன்னொரு சிறப்பு இவன் பலகலையும் கற்றுத் தேர்ந்த ஒரு சகலகலா வல்லுனன். அரசியல், பொருளியல், சமூகவியல், உளவியல், அழகியல், நுண்கலைகள், கிரிக்கட் முதலான விளையாட்டுக் கலைகளோடு பஸ், லொறி, வாகனங்கள் இயந்திரப் பொறிமுறைகள் இயக்குவதிலும் பழுதுபார்ப்பதிலும் இவனிடம் அபரிதமான அறிவு காணப்பட்டது.

முறுவல் நிலமை

இந்திய இராணுவம் இலங்கைக்குள் இறக்கப்பட்டு விடுதலைப்புலிகளை ஒடுக்கும் நிலமைகளை மேற்கொண்டபோது அதனை அரசியல் ரீதியாக அம்பலப்படுத்த வேண்டிய தேவை விடுதலைப் புலிகளுக்கு ஏற்பட்டது. 'போராட்ட வடிவங்கள் மாறலாம். ஆனால் போராட்ட இலட்சியம் மாறாது' என்று தலைவர் பிரபா சுதுமலையில் விடுத்த அறைகூவலுக்கு அமைய ஆயுதப் போராளியான திலீபன் அக்கால நிலையைக் கருத்திற்கொண்டு சாகும்வரை உண்ணாவிரதம் மேற்கொண்டான். ஐந்து கோரிக்கைகளை முன்வைத்து திலீபன் உண்ணாநோன்பு ஆரம்பித்த தினம் மேஜர் பிரசாத் ஆற்றிய உரை பிரசித்தமானது.

திலீபன் முன்வைத்த கோரிக்கைகளை ஏறெடுத்தும் பாராத இந்திய மத்திய அரசு திலீபனின் இறப்புக்கு காரணமானது. திலீபன் கண்மூடிய போதுதான் தமிழ்ச் சமூகம் கண்விழித்துக் கொண்டது. இந்தியாவின் நிலைப்பாடு விடுதலைப் புலிகளுக்கு எதிரானது என்பதை புரிந்து கொண்ட மக்கள் ஆங்காங்கே மறியல் போராட்டங்களில் ஈடுபடலாயினர். இதைத்தொடர்ந்து குமரப்பா, புலேந்திரன் முதலான பன்னிரு புலிகளின் மறைவைத் தொடர்ந்து இலங்கை-இந்திய ஒப்பபந்தத்தின் வெற்றுத்தன்மையையும் இந்தியாவின் கையாலகத்தனமும் அம்பலப்படுத்தப்பட்டது. நன்றாக அம்பலப்படுத்தப்பட்ட இந்தியா விடுதலைப்புலிகளுக்கு எதிரான இராணுவ நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டது.

யாழ்மாவட்டப் பொறுப்பாளர்.

திலீபனின் மறைவைத் தொடர்ந்து மேஜர் பிரசாத் யாழ் மாவட்ட அரசியல் பொறுப்பாளனாக நியமிக்ககப்பட்டான். பிரசாத் யாழ் மாவட்ட அரசியல் பொறுப்பாளனாக இருந்த காலகட்டத்தில்தான் இலங்கை-இந்தியப் போர் மிக உக்கிரமாக நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்தது. இக்காலகட்டத்தில் பிரசாத் ஆற்றிய பணி பலராலும் வியந்து பாராட்டப்பட்டது. இந்திய இராணுவத்தால் மிகமோசமாகத் தேடப்பட்ட பிரசாத் இராணுவ முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இடங்களுக்கூடாக வெகு சுறுசுறுப்பாக இயங்கினான். அவனுக்காகப் பல இடங்களில் இராணுவத்தால் விரித்துவைக்கப்பட்ட வலைப் பின்னலை அவன் ஊடறுத்துக் கொண்டு எதிரியின் கையில் அகப்படாமல் சமயோசிதமாகப் பணியாற்றினான்.

விடுதலைப்புலிகளுக்கும் இந்திய இராணுவத்திற்குமிடையில் யுத்தம் மிக உக்கிரமாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த போது வட்டுக்கோட்டையிலிருந்து பலாலி வரை தன்னந்தனியாக ஒருநாள் ஒரு துவிச்சக்கரவண்டியில் ஆர்.கே.எல்.எம்.ஜி ஒன்றும் ஏ.கே.எல்.எம்.ஜி ஒன்றும் கட்டிக்கொண்டு வந்து போராளிகளிடம் ஒப்படைத்தான். இந்திய இராணுவத்தின் கவச வாகனங்கள் வீதிகளை நிறைத்து ரோந்து சுற்றும் போது செயின் புளக்குகள் தார்போட்ட வீதிகளைக்கூட உழுதுகொண்டு திரியும்போது ஆகாய மார்க்கமாக இந்திய ஹெலிகள் போராளிகளின் நடமாட்டம் பற்றி தரையில் நின்ற சிப்பாய்களுக்கு வெவு பார்த்து உளவு சொல்லிக்கொண்டிருக்க, சிப்பாய்களோ மதில்களையும் தகர்த்து வீடுகளுக்குள் புகுந்து போராளிகளைச் சல்லடை போட்டுத் தேடிக்கொண்டிருக்கும்போது வட்டுக்கோட்டையிலிருந்து பலாலி வரை பல மைல்கள் தூரம் குச்சு ஒழுங்கைகளைத் தாண்டி கனரக ஆயுதங்களோடு சென்று மேஜர் பிரசாத் ஆற்றிய பணி மகத்துவமானது.

இவனது இந்த துணிகர செயல்பற்றி இயற்றப்பட்ட கவிதை ஒன்றின் வரியில்

'இருபக்க வீதியிலும் இந்தியப்டை காத்திருக்க
பீதியடைந்த மக்கள் வீதிகளை மறந்தோட
நீயோ........ அடிபாட்டுக்குத் தேவையான
ஆயுதங்களை சுமந்து சந்திகளையும் முடக்குகளையும்
சாதாரணமாய் கடந்து வந்தாய்.'

கடைசி நாட்கள்

இந்தியப்படைகளுக்கும் விடுதலைப்புலிகளுக்குமிடையில் நடந்த போரின் வேகம் சற்றுக் குறைந்து ஆனால் இந்திய இராணுவத்தின் ரோந்து சுற்றலும் தேடுதல் வேட்டையும் அதிகரித்து இருந்த போது ஒரு நாள் மேஜர் பிரசாத் வடலியடைப்பில் உள்ள வீதிவழியாக துண்டுப்பிரசுரமொன்றை அச்சடிக்குமுகமாக துவிச்சக்கர வண்டியொன்றில் சென்றுகொண்டிருந்தான். அப்போது இந்திய துருப்புகள் ஏற்றிய மூன்று ட்றக்குகள் ஒன்றன்பின் ஒன்றாகச் சென்றுகொண்டிருந்தன. அந்த மூன்றாவது ட்றக்கில் பிரயாணம் செய்து கொண்டிருந்த திருவாளர் துரோகியார் ஒருவர் பிரசாத்தை அடையாளம் கண்டு இந்தியத் துருப்புகளுக்கு காட்டிக்கொடுத்தார். இந்திய இராணுவத்தினுடனான மோதலின் போது காயப்பட்ட நிலையில் இயக்க மரபுகளுக்கமைய மேஜர் பிரசாத் சைனட் வில்லைகளை உட்கொண்டு விரமரணமுற்றார். தியாகத்தை தன்னகத்தே தாங்கி நிற்கும் தமிழீழ விடுதலை வரலாற்று டயறி மேஜர் பிரசாத்தின் மரணத்தை 6.2.1988 இல் பதிவு செய்துகொண்டது. மேஜர் பிரசாத்தின் மரணத்தைக் கேள்வியுற்ற தலைவர் பிரபா பின்வருமாறு சக போராளி ஒருவரிடம் சொன்னார்.

'இலட்சியத்திற்காக இறுதிவரை நின்று உழைத்த தலைவன் ஒருவனை நாம் இழந்து விட்டோம்.

மேஜர் பிரசாத்தை நினைக்கும் போதெல்லாம் சுபாஷ் சந்திரபோஸ் தனது படை அணிக்கு கூறிய ஒரு வாசகம் நினைவுக்கு வருகின்றது.

வாளேந்தியவன் முன்னே வாளுடனே செல்!
வார்த்தைகள் அர்த்தமற்றுப் போய்விடலாம்.
துணிவிருந்தால் பயமேது?
நான் சுதந்திரத்துக்காக 'பேசவரவில்லை'
எனக்குத் தேவையானது ஆயுதமும் துணிச்சலுமே!

மேஜர் பிரசாத் பற்றி தமிழ்ஈழத்திலிருந்து வெளிவரும் ஈழநாதம் (1.4.1990) என்ற பத்திரிகையில் வந்த நினைவுக்குறிப்பு பிரான்ஸ் வாழ் தமிழ் மக்களுக்காக இங்கு இணைக்கப்பட்டுள்ளது.

தமிழ் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்